

sygn. akt IV K 1233/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Mariusz Zając

w obecności prokuratora Łukasza Elzanowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. 27 maja 2014 r., 4 września 2014 r., 20 listopada 2014 r., 12 lutego 2015 r., 23 kwietnia 2015 r., 9 lipca 2015 r., 10 listopada 2015 r., 28 stycznia 2016 r., 31 marca 2016 r. i 31 maja 2016 r., 9 czerwca 2016 r., 24 listopada 2016 r. i 16 lutego 2017 r.,

sprawy **P. S.** urodzonego (...) w G., syna J. i E. z domu M.,

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 5 marca 2012 r. do 9 marca 2012 r. w Areszcie Śledczym w S., działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając pokrzywdzoną M. C. w błąd co do dyspozycji wydanych przez jej konkubenta M. R. oraz tego, dla kogo mają być przeznaczone paczki i pieniądze oraz informując ją w trakcie rozmowy telefonicznej, że przesłane paczki i pieniądze zgodnie z wolą M. R. mają być przeznaczone dla M. R., doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci:

- pieniędzy w kwocie 300 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 5 marca 2012 r. z jej konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...);

- czterech sztuk kart telefonicznych o wartości 200 zł, gazet o wartości 50 zł, kalendarza (...) o wartości 30 zł i dwudziestu sztuk znaczków pocztowych o wartości 40 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniach 5 marca 2012 r. i 7 marca 2012 r. w listach adresowanych do P. S. za pośrednictwem Poczty Polskiej;

- dwóch paczek o łącznej wartości 1.000 zł z zawartością produktów żywnościowych w postaci dwóch batonów (...), dwóch paczek ciastek (...), cukierków (...), osiem paczek kisieli i zupek (...), dwóch paczek kawy (...) o wadze 250 g każda, paczki kawy (...) o wadze 1250 g, wafelków (...), około 1 kg kabanosów, dwóch sztuk pasztetów (...), kielbasy salami w opakowaniu, trzy opakowania żółtego sera krojonego, dwóch sztuk batonów (...) - jednej na nazwisko P. S. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 6 marca 2012 r. i drugiej na nazwisko B. A. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 9 marca 2012 r., które zostały następnie za pokwitowaniem wydane ich adresatom;

- pieniędzy w kwocie 400 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. z jej konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...) oraz w kwocie 300 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. z należącego do T. P. konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...);

- paczki z zawartością produktów higieniczno-odzieżowych w postaci czarnych spodni dresowych (...), koszulki (...), czarnej torby podróżnej (...), żelu do golenia (...), ośmiu sztuk jednorazowych maszynek do golenia, czterech sztuk mydeł (...), jednego opakowania patyczków do uszu, ośmiu rolek papieru toaletowego (...), obcinaczki firmy

(...), szczoteczki do zębów oraz kubka z opakowaniem na szczoteczkę o łącznej wartości 500 zł przekazaną przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. na nazwisko P. S., która została następnie wydana za pokwitowaniem P. S.,

a także usiłował doprowadzić M. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci telewizora marki P. 19 cali o numerze seryjnym (...) z pilotem, podstawką do telewizora i przewodem zasilającym o łącznej wartości 800 zł, przedłużacza o długości 5 metrów, przewodu antenowego białego i czarnego oraz przewodu USB o łącznej wartości 50 zł, anteny telewizyjnej pokojowej z zasilaczem o wartości 150 zł, które pokrzywdzona przekazała w dniu 9 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. dla P. S., jednak przedmioty te nie zostały wydane P. S. z uwagi na informację uzyskaną od M. C., że została wprowadzona w błąd co do osoby, dla której miały być te przedmioty przeznaczone,

czym działał na szkodę M. C. w łącznej kwocie 3.820 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie IV Wydziału Karnego z dnia 21 marca 2012r. sygn. akt IV K 1009/11 obejmującym m.in. wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim II Wydziału Karnego z dnia 05 kwietnia 2006 r. sygn. akt II K 120/06 skazującym go za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim II Wydziału Karnego z dnia 03 lipca 2006r. sygn. akt K 209/06 skazujący go za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 22 listopada 2007r., a którą to karę w łącznym wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności odbywał w okresach od 12 grudnia 2007 r. do 28 grudnia 2007r., od 28 grudnia 2007 r. do 05 sierpnia 2008r., od 17 marca 2009 r. do 08 sierpnia 2009 r., od 08 sierpnia 2009 r. do 18 listopada 2009 r. i od 01 marca 2010 r. do 06 maja 2010 r., a także obejmującym wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim II Wydziału Karnego z dnia 19 września 2007 r. sygn. akt 416/06 skazujący go za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, a którą w łącznym wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności odbywał w okresie od 07 kwietnia 2006 r. do 08 kwietnia 2006 r., od 29 czerwca 2006 r. do 30 czerwca 2006 r. od 31 maja 2007 r. do 20 czerwca 2007 r., od 24 lipca 2007 r. do 12 grudnia 2007 r., od 06 maja 2010r. do 05 lipca 2010 r., od 20 lipca 2010 r. do 13 grudnia 2010 r. oraz od 10 marca 2011 r. do 17 lutego 2012 r.,

to jest o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk ,

2. w dniu 13 sierpnia 2013 r. na terenie Aresztu Śledczego w S. w celu zmuszenia P. L. do umycia nóg kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego pięścią w górne części ciała, a następnie zaprowadził do toalety, gdzie oblał wodą i uniemożliwił jej opuszczenie,

to jest o czyn z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk ,

I. uznaje P. S. za winnego tego, że w okresie od 5 marca 2012 r. do 9 marca 2012 r. w Areszcie Śledczym w S., działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając pokrzywdzoną M. C. w błąd co do rzekomych dyspozycji wydanych przez jej byłego konkubenta M. R., to jest, że prosi on M. C. o przysłanie mu do Aresztu Śledczego na dane innych osób pieniędzy oraz innych przedmiotów, doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 2.037 zł w postaci:

- pieniędzy w kwotach 300 zł i 400 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 5 i 7 marca 2012 r. z jej konta bankowego o numerze (...) na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...), oraz w kwocie 300 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. z należącego do T. P. konta bankowego o numerze (...) na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...),

- czterech sztuk kart telefonicznych o wartości 200 zł i dwudziestu sztuk znaczków pocztowych o wartości 40 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniach 5 marca 2012 r. i 7 marca 2012 r. w listach adresowanych do P. S. za pośrednictwem Poczty Polskiej,
- dwóch paczek żywnościowych o łącznej wartości co najmniej 174 zł z zawartością produktów żywnościowych – jednej na nazwisko P. S. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 6 marca 2012 r. i drugiej na nazwisko B. A. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 9 marca 2012 r., które zostały następnie za pokwitowaniem wydane ich adresatom,
- paczki z zawartością produktów higieniczno-odzieżowych o łącznej wartości 623 zł przekazanej przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. na nazwisko P. S., która została następnie wydana za pokwitowaniem P. S.,

a także usiłował doprowadzić M. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci telewizora marki P. 19 cali o numerze seryjnym (...) z pilotem, podstawką do telewizora i przewodem zasilającym o łącznej wartości 800 zł, przedłużacza o długości 5 metrów, przewodu antenowego białego i czarnego oraz przewodu USB o łącznej wartości 50 zł, anteny telewizyjnej pokojowej z zasilaczem o wartości 150 zł, które pokrzywdzona przekazała w dniu 9 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. dla P. S., jednak przedmioty te nie zostały wydane P. S. z uwagi na informację uzyskaną od M. C., że została wprowadzona w błąd co do osoby, dla której miały być te przedmioty przeznaczone, czym działał na szkodę M. C., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 5 kwietnia 2006 r. sygn. akt II K 120/06 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt IV K 1009/11 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 12 grudnia 2007 r. do 28 grudnia 2007r., od 28 grudnia 2007 r. do 05 sierpnia 2008r., od 17 marca 2009 r. do 08 sierpnia 2009 r., od 08 sierpnia 2009 r. do 18 listopada 2009 r. i od 01 marca 2010 r. do 06 maja 2010 r., to jest o czynu z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za występki ten na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uniewinnia P. S. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutu

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt. I wyroku poprzez zapłatę na rzecz M. C. kwoty 1.637 (jednego tysiąca sześciuset trzydziestu siedmiu) złotych,

IV. na podstawie § 14 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 3 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata (...)kwotę 1.308 (jednego tysiąca trzystu ośmiu) złotych plus podatek VAT,

V. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części związanej z jego skazaniem, w tym i opłatę karną w kwocie 300 (trzystu) złotych,

VI. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk koszty procesu w związane z uniewinnieniem P. S. ponosi Skarb Państwa.

sygn. akt IV K 1233/12

UZASADNIENIE

Oskarżony P. S. od dnia 17 lutego 2012 r. przebywał w Areszcie Śledczym w S., odbywając karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 24 października 2011 r.

Dowód:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 126-127.

Od dnia 28 lutego 2012 r. w Areszcie Śledczym w S. jako tymczasowo aresztowany przebywał M. R.. W rozmowie przeprowadzonej podczas spaceru oskarżony zaoferował M. R. pomoc w zorganizowaniu widzenia z jego rodziną. Wówczas M. R. podał oskarżonemu numery telefonów do swojej matki K. R. i konkubiny M. C..

Dowód:

- zeznania świadka M. R., k. 14-15, 495-496.

W dniu 4 marca 2012 r. oskarżony skontaktował się telefonicznie na numer (...)z K. R.. Pytał on matki M. R., czy było widzenie, a gdy kobieta zapytała o co chodzi, powiedział, że zadzwoni później. Tego samego dnia oskarżony ponownie zadzwonił do K. R., która wówczas podała mu numer telefonu do pokrzywdzonej M. C..

Dowód:

- zeznania świadka K. R., k. 71-72,

- wykaz połączeń przychodzących na numer (...) w dniach 04.03.2012 r. – 05.03.2012 r., k. 303-304.

Następnego dnia oskarżony kilkakrotnie telefonował do M. C., twierdząc, że dzwoni w imieniu M. R. i wymieniając rzeczy, których rzekomo M. R. potrzebuje. Poinformował również pokrzywdzoną o tym, że może przelać na konto Aresztu Śledczego w S. pieniądze na rzecz M. R.. Wskazał jednak, że M. R. nie może na razie otrzymywać żadnych przesyłek i dlatego polecił przesłać paczki oraz przelać pieniądze na jego dane oraz na dane B. A., zapewniając pokrzywdzoną o tym, że wszystko zostanie przekazane M. R..

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonej M. C., k. 9-10, 16-17, 478-479,

- wykaz połączeń wychodzących i przychodzących numeru 884-203-004 w dniach 04.03.2012 r. – 05.03.2012 r., k. 292-297.

Następnie w dniu 04 marca 2012 r. oskarżony zwrócił się do Dyrektora Aresztu Śledczego w S. o zgodę na otrzymanie paczki higienicznej. W piśmie wymienił artykuły, które miałyby znajdować się w paczce.

Dowód:

- prośba P. S. z dnia 04.03.2012 r. skierowana do Dyrektora Aresztu Śledczego w S., k. 155,

- wykaz rzeczy będących na stanie osadzonego P. S., k. 154.

M. C. w okresie od 05 marca 2012 r. do 09 marca 2012 r. dokonała następujących rozporządzeń:

- pieniędzy w kwocie 300 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 5 marca 2012 r. z jej konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...), w kwocie 400 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. z jej konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...) oraz w kwocie 300 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. z należącego do znajomego pokrzywdzonej – T. P. – konta bankowego o numerze (...) za pośrednictwem konta internetowego na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. o numerze (...);

- czterech sztuk kart telefonicznych o wartości 200 zł i dwudziestu sztuk znaczków pocztowych o wartości 40 zł przesłanych przez pokrzywdzoną w dniach 5 marca 2012 r. i 7 marca 2012 r. w listach adresowanych do P. S. za pośrednictwem Poczty Polskiej;

- dwóch paczek żywnościowych o łącznej wartości co najmniej 174 zł z zawartością produktów żywnościowych w postaci dwóch batonów (...) o wartości 4 zł, dwóch paczek ciastek (...) o wartości 8 zł, cukierków (...) o wartości 10 zł, ośmiu paczek kisielei i zupek (...) o wartości 20 zł, dwóch paczek kawy (...) o wadze 250 g każda o nieustalonej wartości, 5 paczek kawy (...) po 250 g o wartości 50 zł, wafelków (...) o wartości 3 zł, około 1 kg kabanosów o wartości ok. 40 zł, dwóch sztuk pasztetów (...) o wartości 4 zł, kielbasy salami w opakowaniu o wartości 10 zł, trzech opakowań żółtego sera krojonego o wartości 20 zł, dwóch sztuk batonów „(...)” o wartości 5 zł - jednej na nazwisko P. S. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 6 marca 2012 r. i drugiej na nazwisko B. A. przekazanej przez pokrzywdzoną do Aresztu Śledczego w S. w dniu 9 marca 2012 r., które zostały następnie za pokwitowaniem wydane ich adresatom;

- paczki z zawartością produktów higieniczno-odzieżowych w postaci czarnych spodni dresowych (...) o wartości 200 zł, koszulki (...) o wartości 100 zł, czarnej torby podróżnej (...) o wartości 200 zł, żelu do golenia (...) o wartości 10 zł, ośmiu sztuk jednorazowych maszynek do golenia o wartości 40 zł, czterech sztuk mydeł (...) o wartości 8 zł, jednego opakowania patyczków do uszu o wartości 2 zł, ośmiu rolek papieru toaletowego (...) o wartości 8 zł, obcinaczek firmy (...) o wartości 20 zł, szczoteczki do zębów oraz kubka z opakowaniem na szczoteczkę o wartości 20 zł oraz jednej paczki proszku W. o wartości 15 zł – o łącznej wartości 623 zł przekazanej przez pokrzywdzoną w dniu 7 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. na nazwisko P. S., która została następnie wydana za pokwitowaniem P. S..

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonej M. C., k. 9-10, 16-17, 478-479, 540,

- zeznania świadka T. P., k. 73-74,

- zeznania świadka K. K., k. 730,

- wydruki komputerowe dot. przelewów z konta bankowego M. C., k. 5-7,

- potwierdzenie wykonania przelewu z konta bankowego T. P., k. 11,

- pismo z Aresztu Śledczego w S. z dnia 16.03.2012 r. wraz z wykazem kwot na koncie P. S., k. 21-22,

- lista przyjętych paczek od M. C. w okresie 05.03.2012 r. – 09.03.2012 r. wraz z pokwitowaniem ich odbioru przez P. S. i B. A., k. 152-153, 154a.

Gdy oskarżony otrzymywał przesyłki od pokrzywdzonej informował on współosadzonych, że paczki żywnościowe i higieniczne otrzymuje od żony, zaś środki pieniężne przelewa oskarżonemu jego matka.

Jedna z paczek żywnościowych została przesłana przez pokrzywdzoną na dane współosadzonego B. A.. Oskarżony poprosił go wcześniej o wzięcie na swoje nazwisko paczki żywnościowej, gdyż w tym okresie taka paczka B. A. przysługiwała. W zamian za tą przysługę B. A. otrzymał od oskarżonego paczkę kawy o wadze 250 g.

Dowód:

- zeznania świadka Ł. W., k. 237-238, 268-269, 539,

- zeznania świadka D. C., k. 258-259, 569,

- zeznania świadka G. K., k. 312-313, 569,

- zeznania świadka B. A., k. 91-92, 284-286, 539.

Po rozmowie z pokrzywdzoną, w dniu 06 marca 2012 r. oskarżony wnioskuje do Dyrektora Aresztu Śledczego w S. o wyrażenie zgody na dodatkowe doprowadzenie go do kantyny, który to wniosek motywował otrzymaniem w dniu 05 marca 2012 r. wpłaty pieniędzy od swojej konkubiny. Następnie, w dniu 08 marca 2012 r. rozdysponował kwotę 156,93 zł, a w dniu 12 marca 2012 r. kwotę 29,36 zł.

Dowód:

- pismo P. S. z dnia 06.03.2012 r. skierowane do Dyrektora Aresztu Śledczego w S., k. 41,
- pismo z Aresztu Śledczego w S. z dnia 16.03.2012 r. wraz z wykazem kwot na koncie P. S., k. 21-22,
- potwierdzenie dyspozycji kwoty 156,93 zł z dnia 08.03.2012 r., k. 42,
- potwierdzenie dyspozycji kwoty 29,36 zł z dnia 12.03.2012 r., k. 45.

Na przekazaną przez oskarżonego telefonicznie prośbę pokrzywdzona dostarczyła też w dniu w dniu 9 marca 2012 r. do Aresztu Śledczego w S. telewizor marki P.19 cali o numerze seryjnym (...) z pilotem, podstawką do telewizora i przewodem zasilającym o łącznej wartości 800 zł, przedłużacz o długości 5 metrów, przewód antenowy biały i czarny oraz przewód USB o łącznej wartości 50 zł, antenę telewizyjną pokojową z zasilaczem o wartości 150 zł. Przedmioty zostały dostarczone jako przeznaczone formalnie dla oskarżonego. Oskarżony uprzednio zobowiązał się przekazać je M. R..

Dowody:

- zeznania pokrzywdzonej M. C., k. 9-10, 16-17, 478-479, 540.

Podczas widzenia z M. R. w dniu 11 marca 2012 r. pokrzywdzona M. C. dowiedziała się, iż M. R. nigdy nie prosił oskarżonego o przekazanie za jego pośrednictwem paczek ani pieniędzy oraz że żadna paczka ani środki pieniężne nie zostały mu przez oskarżonego przekazane. Wówczas M. C. powiadomiła o wszystkim jednego z funkcjonariuszy Aresztu Śledczego w S. kpr. M. J. przyjmującego paczki, który następnie przekazał uzyskane informacje kierownictwu jednostki. W następstwie tych informacji wstrzymano przekazanie oskarżonemu dostarczonego przez pokrzywdzoną telewizora i akcesoriów. W dniu 20 marca 2012 r. pokrzywdzona złożyła prośbę o przekazanie telewizora wraz z załączonymi do niego przedmiotami M. R., który odebrał wskazane rzeczy w dniu 22 marca 2012 r.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonej M. C., k. 9-10, 16-17, 478-479, 540,
- zeznania świadka M. R., k. 14-15, 495-496.
- zeznania świadka M. J., k. 63-65, 496,
- pismo M. C. z dnia 20.03.2012 r., k. 52,
- potwierdzenie odbioru przedmiotów przez M. R. w dniu 22.03.2012 r., k. 53.

Podczas kontroli osobistej oskarżonego przeprowadzonej w dniu 20 marca 2012 r. ujawniono banknot o nominale 100 zł, zaś podczas kontroli celi zajmowanej przez oskarżonego w dniu 16 marca 2012 r. funkcjonariusze służby więziennej ujawnili przedmioty w postaci granatowej torby turystycznej marki (...) i czarnych spodni dresowych marki (...).

Dowód:

- pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 21.03.2012 r., k. 28,
- notatka służbowa z dnia 20.03.2012 r. k. 50,
- protokół kontroli celi mieszkalnej z dnia 16.03.2012 r., k. 46,
- zeznania świadka Ł. E., k. 59-60, 496,
- zeznania świadka J. P., k. 61-62, 496.

W dniu 23 marca 2012 r. pokrzywdzona wystosowała prośbę o zwrócenie jej torby podróżnej marki (...) oraz o przekazanie spodni dresowych na rzecz M. R.. Torbę odebrała w dniu 27 marca 2012 r.

Dowód:

- pismo M. C. z dnia 23.03.2012 r., k. 55.

Oskarżony P. S. ma 29 lat. Jest kawalerem. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko w wieku 6 lat, obecnie przebywa jako skazany w Zakładzie Karnym w G., gdzie nie jest zatrudniony odpłatnie. Był wielokrotnie karany sędownie, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 5 kwietnia 2006 r. sygn. akt II K 120/06 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt IV K 1009/11 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 12 grudnia 2007 r. do 28 grudnia 2007r., od 28 grudnia 2007 r. do 05 sierpnia 2008r., od 17 marca 2009 r. do 08 sierpnia 2009 r., od 08 sierpnia 2009 r. do 18 listopada 2009 r. i od 01 marca 2010 r. do 06 maja 2010 r.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 478,
- dane o karalności, k. 126-127.
- odpisy wyroków, k. 31-33, 159-168, 177-178, 187-191.

Oskarżony nie przyznał się do zarzuczonego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśniał, iż nie wie jak to się stało, że na jego konto w Areszcie Śledczym w S. wpłynęły pieniądze od M. C.. Wskazał, że od rodziny otrzymał kwotę 300 zł, jednak oświadczył, że nie pamięta, kiedy i od kogo otrzymał te środki. Zaprzeczył, aby znał M. C., bądź M. R., czy B. A.. Wedle oskarżonego granatową torbę podróżną oraz spodnie dresowe ujawnione w toku przeszukania celi, otrzymał od rodziny, jednak oświadczył, że nie pamięta od kogo, przy czym najczęściej paczki miała przekazywać mu matka. Od rodziny miał otrzymywać także paczki żywnościowe i higieniczne, przy czym wskazał, że nie pamięta, aby w dniu 06.03.2012 r. otrzymał paczkę żywnościową. O dostarczenie rzeczy wymienionych we wniosku o paczkę higieniczną z dnia 04.03.2012 r. prosił siostrę. Zapytany o dane siostry oskarżony odmówił odpowiedzi na pytanie. Co do banknotu o nominale 100 zł ujawnionego podczas przeszukania oskarżony oświadczył, że uzyskał go z kantyny z tzw. „wypiski”. W toku rozprawy głównej oskarżony odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego. Okoliczność, iż wedle niekwestionowanych w sprawie dokumentów jedynymi osobami, które dokonywały wpłat środków pieniężnych na konto P. S. w Areszcie Śledczym w S. były M. C. oraz T. P., sprawia, iż wyjaśnienia oskarżonego w przedmiocie otrzymywania pieniędzy od rodziny jawią się jako niewiarygodne. O sprawstwie oskarżonego świadczy również treść prośby o wyrażenie zgody na otrzymanie paczki higienicznej, która zawiera przedmioty tożsame z przekazanymi następnie przez pokrzywdzoną na rzecz oskarżonego. Również okoliczność wystosowania prośby w przeddzień przeprowadzenia rozmowy z pokrzywdzoną, a także zeznania M. C., która oświadczyła, że oskarżony mówił jej, co będzie potrzebne jej konkubentowi i co należałoby mu przesłać, wskazują na zaplanowane działanie oskarżonego. Złożone w postępowaniu przygotowawczym

wyjaśnienia oskarżonego jawią się jako niewiarygodne także ze względu na fakt, iż nie potrafił on, bądź nie chciał wskazać konkretnych danych osób z rodziny, od których miał rzekomo otrzymywać paczki higieniczno-żywnościowe, a także osób, od których miał uzyskać środki finansowe. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wykazu połączeń przychodzących na numer (...) w dniach 04.03.2012 r. – 05.03.2012 r. oraz wykazu połączeń wychodzących i przychodzących numeru (...) w dniach 04.03.2012 r. – 05.03.2012 r., wykluczał wiarygodność twierdzeń oskarżonego w zakresie nieznanomości pokrzywdzonej oraz braku nawiązywania z nią kontaktu.

W świetle zebranego materiału dowodowego, w tym wydruków komputerowych dot. przelewów z konta bankowego M. C., potwierdzeń wykonania przelewu z konta bankowego T. P., pisma z Aresztu Śledczego w S. z dnia 16.03.2012 r. wraz z wykazem kwot na koncie P. S., listy przyjętych paczek od M. C. w okresie 05.03.2012 r. – 09.03.2012 r. wraz z pokwitowaniem ich odbioru przez P. S. i B. A., wykazu rzeczy będących na stanie osadzonego P. S., w tym w dniu 07.03.2012 r., które to dokumenty nie były przez stronę oskarżoną kwestionowane, sprawstwo P. S. nie budzi wątpliwości.

Okoliczność otrzymywania przez oskarżonego paczek została również potwierdzona przez współosadzonych, w tym przez B. A., który zeznał, że na prośbę oskarżonego wziął na swoje dane paczkę przeznaczoną dla P. S.. Współosadzeni wskazali także, że oskarżony miał w rozmowie potwierdzić otrzymanie przelewu środków pieniężnych na jego konto. Ich zeznania sąd ocenił jako wiarygodne i korespondujące z materiałem dowodowym w postaci zgromadzonych dokumentów.

Za zasługujące na wiarę sąd uznał zeznania świadka M. R., co do prośby oskarżonego o załatwienie widzenia ze świadkiem oraz co do braku polecenia oskarżonemu rozmowy z jego konkubiną na temat przesłania mu paczek, czy też środków finansowych. Powyższe zeznania jawią się jako wiarygodne, zwłaszcza w świetle uprzedniego skazania oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 26 maja 2012 r., sygn. akt: IV K 1346/10 za przestępstwo popełnione w okresie 27 marca 2010 r. – 09 kwietnia 2010 r. na terenie Aresztu Śledczego w S. o tożsamej kwalifikacji oraz przy tożsamym modus operandi, co wedle zasad doświadczenia życiowego nakazuje przyjęcie, że oskarżony działał według wypróbowanego uprzednio schematu. Jedynie twierdzenia M. R., iż środki pieniężne przelane na konto oskarżonego przez M. C. w rzeczywistości były własnością świadka sąd ocenił jako wątpliwe i nieoparte żadnymi dowodami, przy czym powyższe pozostaje obojętne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a ewentualny spór co do tychże środków finansowych winien zostać rozstrzygnięty przez M. C. i M. R. w drodze postępowania cywilnego.

Nadto, za wiarygodne uznał sąd dowody z zeznań funkcjonariuszy Aresztu Śledczego w S. w zakresie ujawnionych w toku przeszukania oskarżonego oraz zajmowanej przez niego celi przedmiotów, które korespondują z dokumentami, w tym w postaci wykazu rzeczy będących na stanie osadzonego P. S., w tym w dniu 07.03.2012 r.

Zeznania pokrzywdzonej M. C. sąd ocenił jako zbieżne z zeznaniami pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków, co do sposobu nawiązania z nią kontaktu przez oskarżonego, motywów przekazania paczek i pieniędzy na rzecz oskarżonego oraz ich zawartości i wysokości przelanych kwot. Zeznania te korespondują ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Natomiast wskazaną w akcie oskarżenia wartość paczek żywnościowo-higienicznych określona na kwotę 1000 zł sąd zweryfikował w toku postępowania poprzez przeprowadzenie dowodu z zeznań pokrzywdzonej. Dokonano ustalenia cen poszczególnych produktów umieszczonych w paczkach przesłanych na rzecz oskarżonego, a nadto uwzględniono okoliczność, że jak sama pokrzywdzona przyznała, część rzeczy wysłana została faktycznie z przeznaczeniem dla oskarżonego, stąd kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem orzeczona wyrokiem niższa jest od tej wskazanej w akcie oskarżenia.

Zeznania pokrzywdzonej znalazły nadto potwierdzenie w zeznaniach K. K., której pokrzywdzona opowiadała o zdarzeniach. K. K., z racji znajomości z M. R., a w szczególności z jego bratem (z którym pozostawała w konkubincji), była też bezpośrednio świadkiem zachowań pokrzywdzonych od momentu nawiązania kontaktu przez oskarżonego do momentu przekazywania paczek do Aresztu Śledczego w S..

Dowody z dokumentów nie budziły w sprawie żadnych wątpliwości. Jako zaś, że posiadały charakter urzędowy w pełni zasługiwały na wiarę.

W oparciu o tak przeprowadzone postępowanie dowodowe sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo co do oszustwa z art. 286 § 1 kk oraz usiłowania takiego oszustwa.

Przestępstwo określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem materialnym. Dla wypełnienia jego znamion konieczne jest wystąpienie skutku w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia.

Do momentu, kiedy rozporządzenie nastąpi, można mówić tylko o usiłowaniu oszustwa, z chwilą rozporządzenia zostaje ono dokonane (por. wyrok SN z dnia 8 stycznia 1999 r., V KKN 513/97, Kodeks karny. Komentarz., Mozgawa M. (red.), LEX 2014). Brak realizacji znamienia w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nie wyklucza rozważenia przyjęcia usiłowania do dokonania oszustwa przez oskarżonego pod warunkiem, że wykaże się istnienie pozostałych znamion z art. 286 § 1 k.k. Będzie to możliwe, jeżeli udowodni się, że oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonego z zamiarem wyłudzenia określonych korzyści, lecz zamierzonego celu z różnych powodów nie osiągnął (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 03.04.2014 r., II AKa 479/14). Z powyższych względów fakt braku wejścia przez oskarżonego w posiadanie telewizora i akcesoriów, na skutek interwencji pokrzywdzonej, nakazywały tą fazę sprawczego działania oskarżonego traktować jako usiłowania oszustwa.

Odnośnie pozostałej części rozporządzeń poczynionych przez pokrzywdzoną na rzecz oskarżonego nie było wątpliwości co sprawstwa przez oskarżonego czynu z art. 286 § 1 kk. Przedmioty przekazane przez pokrzywdzoną trafiły do oskarżonego (torba podróżna i spodnie dresowe zostały pokrzywdzonej zwrócone dopiero następnie). Mógł on korzystać również z przelanych przez M. C. środków pieniężnych, bowiem w toku postępowania w wyniku zażalenia złożonego przez oskarżonego uchylone zostało postanowienie o zabezpieczeniu tych środków jako dowodów w sprawie.

Normatywny kształt znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. nie wymaga, aby rozporządzenie mieniem nastąpiło przez pokrzywdzonego, a konieczne jest tylko, by istniała tożsamość pomiędzy osobą wprowadzoną w błąd (lub której błąd wyzyskano albo też wyzyskano jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania) i osobą rozporządzającą mieniem własnym lub cudzym (por. postanowienie SN z dnia 10.01.2014 r., II KK 10/13). Stąd za niekorzystne rozporządzenie mieniem, do którego doprowadził oskarżony w wyniku wprowadzenia w błąd M. C., możliwe jest dokonanie przelewu środków finansowych na jej polecenie przez T. P..

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawała również kwestia niepodjęcia przez pokrzywdzoną żadnych kroków, celem zweryfikowania twierdzeń oskarżonego, czy też procedury przekazywania przesyłek osadzonym. Wedle bowiem obowiązującego orzecznictwa błąd pokrzywdzonego należy przyjmować i wtedy, gdy racjonalna ocena sytuacji pozwala stwierdzić, że mógł on błędu z łatwością uniknąć. „Wysoki stopień naiwności”, czy też „łatwość wprowadzenia w błąd” osoby dokonującej niekorzystnego rozporządzenia mieniem nie wpływa na ocenę karnoprawną zachowania sprawcy, bo istotne jest tylko to, czy podjęte przez niego działania w przypadku tych konkretnych pokrzywdzonych okazały się wystarczające do wprowadzenia ich w błąd. Nie idzie bowiem o sposób wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, ale o pozostawanie w błędzie. Sposób wprowadzenia w błąd ofiary oszustwa może być rozmaity. Zamierzony cel sprawcy może być osiągnięty przy użyciu słowa, dokumentów lub innych przedmiotów bądź zachowania się sprawcy. Podstępne zabiegi mogą ograniczyć się nie tylko do jednokrotnego kłamstwa, ale mogą też wiązać się z całą gamą zachowań (w tym zaniechań) mających na celu wywołanie błędu pokrzywdzonego lub utrzymanie go w błędzie. Podstępne zabiegi mogą występować obok okoliczności prawdziwych lub mogą być powiązane z zatajeniem pewnych, istotnych okoliczności. Wprowadzeniem w błąd może być więc każde zachowanie powodujące błędną ocenę rzeczywistości adresata tych podstępnych zabiegów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28.10.2013 r., II AKa 189/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22.05.2014 r., II AKa 58/14).

Elementy przedmiotowe oszustwa muszą także mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Brak jest realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko nań się godzi (por. Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11.06.2014 r., II AKa 142/14). W zawieszłej sprawie sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, iż wszelkie podjęte przez oskarżonego działania, poczynszyszy od zaoferowania pomocy M. R. po kontakt z M. C., były umyślne i miały na osiągnięcie korzyści majątkowej. Oskarżony działał według wypracowanego wcześniej schematu, wykorzystując łatwowierność innych osób. Całokształt zachowań oskarżonego podjęty został w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co uzasadnia ich uznanie za jeden czyn zabroniony na gruncie art. 12 kk.

Oskarżony przypisane mu przestępcze zachowanie realizował nadto warunkach recydywy. Był on bowiem uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 5 kwietnia 2006 r. sygn. akt II K 120/06 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt IV K 1009/11 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 12 grudnia 2007 r. do 28 grudnia 2007r., od 28 grudnia 2007 r. do 05 sierpnia 2008r., od 17 marca 2009 r. do 08 sierpnia 2009 r., od 08 sierpnia 2009 r. do 18 listopada 2009 r. i od 01 marca 2010 r. do 06 maja 2010 r. Aktualnie więc czyn swój realizował już jako recydywista, gdyż nie upłynęło jeszcze pięć lat od opuszczenia przez niego zakładu karnego, gdy popełnił nowe przestępstwo umyślne – podobne do przestępstwa, za które był skazany – a przy tym okres odbywania przez niego uprzedniej kary przekroczył 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oceniono jako dość znaczny. Jakkolwiek sama wartość mienia objętego czynem nie była szczególnie wysoka, to jednak dominujące znaczenie w przedmiotowej sprawie miał sposób działania oskarżonego. Oskarżony działał zaś w sposób zaplanowany, wieloetapowy, angażując w swój czyn pokrzywdzoną, jej byłego konkubenta, czy jednego ze współosadzonych, a nadto wykorzystując specyfikę procedur aresztu śledczego.

W przedmiotowej sprawie sąd nie stwierdził istnienia okoliczności wyłączających winę oskarżonego, czy bezprawność jego czynu. Oskarżony był w pełni świadomy swojego zachowania, co więcej powtarzał on zachowania, za które uprzednio został skazany wyrokiem karnym. W efekcie wina oskarżonego nie mogła budzić wątpliwości.

Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących, zaś jako okoliczność obciążającą sąd uwzględnił wielokrotną karalność oskarżonego oraz działanie w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk.

Biorąc pod uwagę wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe stopnia społecznej szkodliwości czynu, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary wynikające z art. 53 kk, a także art. 11 § 2 kk, który został uwzględniony w kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego, sąd uznał, że współmierną do okoliczności popełnienia czynu będzie kara orzeczona w wyroku, czyli kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. W szczególności sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, cele zapobiegawcze oraz wychowawcze jakie kara ta ma osiągnąć wobec osoby oskarżonej. W tym przymacie orzeczonej kary nie może jawić się jako nieadekwatna.

Mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia, a zwłaszcza fakt popełnienia przestępstwa w warunkach recydywy, warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary jawiło się jako niezasadne (nawet wobec możliwości zastosowania instytucji art. 4 § 1 kk – czyli w oparciu o uprzednio obowiązujące regulacje karnoprawne). Oskarżony swym dotychczasowym życiem ujawnia, iż ma swoistą łatwość wchodzenia w konflikt z prawem i łamania obowiązujących norm społecznych i prawnych. Zastosowanie wobec niego probacji utwierdziłoby go co najwyżej w przekonaniu o bezkarności i swoistej słuszności swego postępowania.

Na podstawie art. 46 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 1.637 zł. Wskazana kwota wynika z sumowania wartości mienia przekazanego przez pokrzywdzoną oskarżonemu, przy jednoczesnym odliczeniu wartości mienia, które zostało przez pokrzywdzoną odzyskane w toku prowadzonego postępowania. Nadmienić należy, iż z uwagi na brak zabezpieczenia kwot przekazanych na konto

oskarżonego w Areszcie Śledczym w S., a co za tym idzie niemożność orzeczenia przez Sąd jej zwrotu na rzecz pokrzywdzonej, cała kwota przelanych środków pieniężnych uznana została za szkodę podlegającą obowiązkowi naprawienia.

Na rzecz obrońcy oskarżonego, wyznaczonego mu z urzędu, sąd zasądził prawem przewidziane wynagrodzenie – w oparciu o przywołane przepisy.

Oskarżonego obciążono na koniec kosztami sądowymi, wynikłymi z prowadzenia przeciw niemu postępowania karnego zakończonego skazaniem, w tym wynikającą z przepisów opłatą karną.